

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ БАНКУ

В сучасних умовах повноцінна інтеграція України у світове співтовариство неможлива без наявності у неї адекватної науково-технічної бази, а також механізмів, що забезпечують сприйняття інновацій. З огляду на те, що внесок науково-технічного прогресу в приріст валового внутрішнього продукту в промислово розвинутих країнах світу, за різними оцінками, складає від 75 до 100%, інтенсивні фактори розвитку набувають вирішального значення для економічної динаміки. Під впливом інновацій змінюється структура економіки, за рахунок зростання ефективності використання ресурсів вони перерозподіляються між сферами діяльності, відбувається поступове витіснення деяких виробництв і галузей, трансформується економічна організація суспільства, з'являються нові елементи в спектрі основних господарських структур, перетерплює зміни і зміст державного регулювання економіки. Однак проведення широкомасштабної інноваційної політики завжди вимагає досить великих капітальних вкладень і здатності інвестиційного сектора реагувати на появу нововведень [1].

Як відомо, інвестиційна підтримка пріоритетних напрямків розвитку економіки, нових технологій і інноваційних процесів є основою економічного зростання. Без стабілізації інвестиційного клімату неможливо призупинити деструктивні процеси в науці і виробництві, забезпечити високі темпи розвитку економіки України, підвищити конкурентоспроможність країни на світовому ринку. Саме тому дослідження концептуальних засад та практичних механізмів оптимального поєднання інвестиційного та інноваційного факторів забезпечення сталого розвитку в Україні є вкрай актуальним.

Безумовно, інвестиційна діяльність банків в інноваційній сфері в значній мірі залежить від того, чи володіють вони «довгими» грошима, тобто ресурсами, залученими на тривалі строки. Наявність таких коштів дозволяє розглядати набагато більше широке коло об'єктів інвестування для банків . [1,2]. Щодо фінансування об'єктів інноваційної сфери, проблема формування довгих ресурсів для банків виходить на перший план, що пов'язано тривалістю строків окупності інноваційних проектів. Коли банки не мають у своєму розпорядженні відповідно скорегованих за терміном ресурсних джерел, то фінансування інноваційних проектів можна поставити під сумнів.

Сьогодні ресурсна база українських банків не повністю відповідає інвестиційним потребам підприємств-інноваторів (в частині загального фонду акумульованих коштів громадян). Маючи «коротку» ресурсну базу, банки все ще вимушені видавати великі обсяги короткострокових кредитів задля виконання умови відповідності строків активно-пасивних операцій. При умові фінансування довгострокових вкладень за рахунок короткотермінових ресурсів

виникає часовий розрив – gap, який може призвести до негативних наслідків функціонування як окремого банку, так і всієї економіки.

На нашу думку, одну з провідних ролей у підвищенні інвестиційної активності в інноваційній сфері повинна відігравати саме кредитно-банківська система, яка мобілізує заощадження суспільства, формує і розподіляє інвестиційний капітал та може забезпечувати фінансово-кредитну підтримку всього циклу інноваційної активності. Принципове значення для економічної системи має той факт, що банківські інвестиції безпосередньо пов'язані зі структурними змінами в економіці та її інноваційному розвитку, оскільки для збільшення норми нагромадження і підвищення інвестиційної привабливості національної економіки повинні органічно поєднуватися основні структурно-функціональні фактори – інвестиції та інновації, співвідношення яких закладає основу для модернізації економіки та забезпечення її макроекономічної збалансованості.[1]

Підводячи підсумок, слід зазначити, що посилення інвестиційної спрямованості розвитку банківської системи вимагає відповідності основних орієнтирів банківської діяльності цільовим завданням інноваційної стратегії розвитку економіки; динамічної стабільності кредитно-банківської системи; здатності цієї системи забезпечувати інвестиційний процес і, відповідно – економічне зростання на високотехнологічній інноваційній основі; синхронності процесів розвитку банківського й іншого секторів економіки. Це, у свою чергу, вимагає як реструктуризації сформованої банківської системи, поліпшення функціонування кожної окремої її ланки, так і створення нових інститутів, норм і правил.

Література:

1. Васильєва Т. А. *Банківське фінансування інноваційної діяльності [Текст]: [монографія] / Т. А. Васильєва. – Суми : Ділові перспективи. – 2006. – 60 с.*
2. Кльоба Л. Г. *Вдосконалення управління банківською інвестиційною діяльністю в Україні [Текст] / Л. Г. Кльоба // Науковий вісник НЛТУ України: Збірник науково-технічних праць. – Львів, НЛТУУ. С. 182-188.*

Леся ГАВРИЛЮК

студентка факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

КОНКУРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ БАНКІВ НА РИНКУ ПЛАТІЖНИХ КАРТОК

Сьогоднішні реалії функціонування банківської системи України показують нам, що українські банки активно співпрацюють з міжнародними платіжними системами, а саме випускають та впроваджують картки, використовують їх технологічні можливості, інфраструктуру та інші переваги.